

MINISTER GOSPODARKI

DE-III-0702-2-MO/09

L.dz. 1849

Warszawa, 24 sierpnia 2009 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 26.08.09.

nr. 4473 podpis. *Borusewicz*

M. Worociński
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 28.08.09.
nr. 5855 podpis. *W*

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W nawiązaniu do pisma z dnia 6 sierpnia br., znak: BPS/DSK-043-1908/09, dotyczącego oświadczenia Pana Senatora Piotra Kalety w sprawie sytuacji na rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, uprzejmie informuje, co następuje.

Na wstępie pragnę podkreślić, że mając na uwadze liczne korzyści płynące ze stosowania biokomponentów Rząd niezmiennie podejmuje działania, które mają przyczynić się do rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. Obserwuje się obecnie istotny wzrost udziału biokomponentów w rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie (udział liczony według wartości opałowej w roku 2007 wynosił 0,68%, a w 2008 już 3,66%), który wynika w znacznym stopniu z działań realizowanych przez Rząd, a w szczególności związanych jest z wprowadzeniem z dniem 1 stycznia 2008 roku obowiązku zapewnienia określonego udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych. Nałożony on został na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, którzy sprzedają je lub zużywają na własne potrzeby.

W tym kontekście warto zaznaczyć, że według danych przekazanych przez PKN Orlen S.A. w końcu 2008 r., umowy na dostawy biokomponentów w 2009 roku zawarte zostały głównie z wytwórcami polskimi. W przypadku bioetanolu udział ten wyniósł 100% (PHP Wawrzyniak, Podlaskie Gorzelnie Surwin Sp. z o. o., Destylacje Polskie Sp. z o. o. oraz Uni - Malew Sp. z o. o.), a w przypadku estrów 67% (Rafineria Trzebinia S.A., Wratislavia-Bio Sp. z o. o. oraz Biopaliwa S.A). Natomiast z informacji pozyskanych od Grupy LOTOS S.A. wynika, że w 2009 r. co najmniej 70% zapotrzebowania na bioetanol oraz co najmniej 80% zapotrzebowania na estry zostanie zaspokojone ze źródeł krajowych.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych nie tylko prowadzi do poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w paliwa i zmniejszenia zależności od importu ropy naftowej, pozytywnie wpływa na stan środowiska, a w szczególności na jakość powietrza atmosferycznego przez redukcję emisji dwutlenku węgla i innych zanieczyszczeń, lecz również w pewnym stopniu przyczynia się do aktywizacji terenów wiejskich poprzez zwiększenie produkcji rolniczej na cele energetyczne oraz związane z tym tworzenie nowych miejsc pracy.

Nawiązując do kwestii związanych z sygnałami kwestionującymi celowość realizacji polityki biopaliwowej oraz rozpowszechnianiem opinii o potrzebie zmian w zakresie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (obniżenie wysokości NCW na rok 2009), należy podkreślić, że zgodnie z art. 24 ustawy o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.) informuję, że ustalanie oraz ewentualne obniżanie NCW leży w gestii Rady Ministrów. Ustęp 1 tego artykułu stanowi, że Rada Ministrów, co 3 lata, do dnia 15 czerwca danego roku, określa, w drodze rozporządzenia, Narodowe Cele Wskaźnikowe na kolejne 6 lat, biorąc pod uwagę możliwości surowcowe i wytwórcze, możliwości branży paliwowej oraz przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie. Poziom NCW na rok 2009 został określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2007 r. w *sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2008 – 2013* (Dz. U. Nr 110, poz. 757), a zatem, w myśl ww. przepisu, kolejny termin określenia wysokości NCW nastąpi dopiero w 2010 r.

Ponadto w art. 24 ust. 2 ustawy określone zostały przesłanki pozwalające Radzie Ministrów na obniżenie, w drodze rozporządzenia, Narodowego Celu Wskaźnikowego na dany rok kalendarzowy. Otóż obniżenie NCW może mieć miejsce wyłącznie w przypadku wystąpienia na rynku nadzwyczajnych zdarzeń skutkujących zmianą warunków zaopatrzenia w surowce rolnicze lub biomasę. W mojej opinii w ostatnim okresie nie wystąpiły tego typu zdarzenia. W związku z powyższym nie jest zasadnym obniżenie poziomu NCW w roku 2009, jak również nie istnieją podstawy prawne pozwalające Radzie Ministrów na podjęcie takiego działania.

W odniesieniu do kwestii związanych z działaniami dotyczącymi wsparcia rynku biopaliw ciekłych należy podkreślić, że struktura rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce ulegnie w kolejnych latach istotnym przemianom. Będą one w głównej mierze wynikały z nowej regulacji unijnej w postaci Dyrektywy 2009/28/WE w *sprawie promowania*

stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE. Zasadnicze zmiany będą wiązały się przede wszystkim z zapisami dotyczącymi kryteriów zrównoważoności dla biopaliw, zgodnie z którymi jedynie biopaliwa spełniające te kryteria będą mogły być uwzględniane dla realizacji zobowiązań unijnych w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w ogólnej ilości energii zużywanej przez dane państwo członkowskie (cele narodowe) oraz kwalifikować się do uzyskania wsparcia finansowego w postaci pomocy publicznej.

Dyrektywa zakłada, że państwa członkowskie mają różny potencjał w zakresie energii odnawialnej i na szczeblu krajowym posługują się różnymi systemami wspierania energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto przy opracowywaniu systemów wsparcia państwa członkowskie mogą zachęcać do stosowania biopaliw dających dodatkowe korzyści, w tym korzyści wynikające z dywersyfikacji, oferowane przez biopaliwa wytworzone z odpadów, pozostałości, niespożywczego materiału celulozowego, materiału lignocelulozowego, alg, a także nienawadnianych roślin uprawianych na terenach jałowych w celu przeciwdziałania pustynnieniu, przez odpowiednie uwzględnienie różnych kosztów wytwarzania energii z tradycyjnych biopaliw, z jednej strony, i tych biopaliw, które dają dodatkowe korzyści z drugiej strony. Delegacja zawarta w art. 3 ust. 3 dyrektywy stwarza możliwości wypracowania na poziomie kraju członkowskiego skutecznych dla gospodarek krajowych rozwiązań wspierających wykorzystanie biokomponentów zgodnie z kryteriami zrównoważoności bez naruszania postanowień art. 87 i 88 Traktatu.

W resorcie gospodarki rozpoczęto prace mające na celu wdrożenie ustaleń pakietu klimatyczno – energetycznego, którego bardzo istotnym elementem jest dyrektywa 2009/28/WE. Zapisy dyrektywy znajdują odzwierciedlenie w dokumentach krajowych. W przygotowanym w Ministerstwie Gospodarki projekcie *Polityki energetycznej Polski do 2030 roku* określono zasadnicze kierunki, w których powinna zmierzać polityka energetyczna kraju m.in. w zakresie odnawialnych źródeł energii (OZE), w tym biopaliw ciekłych.

Wprowadzenie w życie nowych regulacji wynikających z konieczności transpozycji dyrektywy 2009/28/WE do polskiego porządku prawnego będzie generowało konieczność zmodyfikowania istniejących dokumentów programowych, w tym funkcjonującego obecnie, przyjętego w dniu 24 lipca 2007 r. przez Radę Ministrów (kierunkowo określającego rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz warunki rozszerzenia oferty rynkowej biopaliw) *Wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata*

2008-2014 (M.P. Nr 53, poz. 607). Program zostanie odpowiednio zaktualizowany, w wyniku czego obejmie wszystkie zagadnienia, które są niezbędne dla programowania sposobu funkcjonowania tego rynku w warunkach obowiązywania nowej dyrektywy.

Wymaga podkreślenia, że nowelizacja *Wieloletniego programu* nie powinna być utożsamiana z przyjęciem nowego, zupełnie odmiennego stanowiska Rządu wobec rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. Program jest obecnie w fazie realizacji, a Minister Gospodarki, jako organ koordynujący wykonanie całości programu, podejmuje szereg inicjatyw mających na celu wdrożenie działań w nim zapisanych.

W tym miejscu należy podkreślić, że funkcjonuje obecnie przewidziany w programie system ulg i zwolnień w podatku akcyzowym. Ponadto nowe rozwiązania w tym zakresie zawarte są w dwóch ustawach „poselskich”: ustawie z dnia 11 maja 2007 r. *o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw* (Dz. U. Nr 99, poz. 666) oraz ustawie z dnia 23 sierpnia 2007 r. *o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych* (Dz. U. Nr 165, poz. 1169). Ponieważ praktyczne stosowanie wskazanych powyżej przepisów ustaw „poselskich” jest uzależnione od uzyskania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności ze wspólnym rynkiem pomocy publicznej przewidzianej w ustawach, dlatego prowadzone są intensywne działania celem pilnego zakończenia procesu notyfikacji tych regulacji.

Wśród dalszych instrumentów finansowych *Wieloletni program* przewiduje wsparcie dla upraw roślin energetycznych stanowiących surowiec do produkcji biokomponentów. Wsparcie to jest zapewnione m.in. poprzez umożliwienie rolnikom uzyskania dopłat ze środków Unii Europejskiej do uprawy roślin energetycznych (do których zalicza się także rośliny dostarczane na potrzeby produkcji biokomponentów).

Zakłada się także w programie wsparcie inwestycji (w zakresie wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych) z krajowych środków publicznych oraz funduszy Unii Europejskiej. Jest ono realizowane w ramach: Programu Operacyjnego *Infrastruktura i Środowisko*, Programu Operacyjnego *Innowacyjna Gospodarka*, Programu *Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013*.

Program przewiduje ponadto zwolnienie podmiotów stosujących w pojazdach biopaliwa ciekłe z opłat za wprowadzanie zanieczyszczeń do powietrza. Dla realizacji tego działania konieczne było wprowadzenie odpowiednich zmian do przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. Nr 62, poz. 627).

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 14 października 2008 r. w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. Nr 196, poz. 1217) uwzględniono ulgę w opłatach za korzystanie ze środowiska z tytułu spalania paliw z udziałem biokomponentów. Wysokość ulgi w opłacie za gazy lub pyły wprowadzane do powietrza jest proporcjonalna do udziału biokomponentu w paliwie ciekłym lub biopaliwie ciekłym.

W obszarze działalności naukowo-badawczej podejmowane są kroki zmierzające do nadania (w ramach opracowanego przez interdyscyplinarny Zespół do Spraw Rozwoju Biogospodarki planu działań ukierunkowanego na rozwój agrobiotechnologii i biotechnologii przemysłowej) priorytetu badaniom dotyczącym zaawansowanych technologii produkcji biopaliw. Jednocześnie należy podkreślić, że została utworzona Polska Platforma Technologiczna Biopaliw i Biokomponentów, a koordynacja jej działań została powierzona Instytutowi Paliw i Energii Odnawialnej, nad którym nadzór sprawuje Minister Gospodarki.

Na zakończenie pragnę poinformować, że Rząd będzie konsekwentnie realizował wytyczone kierunki polityki dotyczącej biokomponentów i biopaliw ciekłych, dążąc do stworzenia stabilnych warunków rozwoju tego rynku. W tym miejscu warto zaznaczyć, że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2009 r. podjęła decyzję o przeprowadzeniu dyskusji na temat efektów realizacji *Wieloletniego programu*. W tym celu Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do przedstawienia szczegółowej informacji zawierającej ocenę i wnioski wynikające z realizacji w 2008 r. działań zawartych w *Wieloletnim programie*. Wspomniana ocena programu będzie uwzględniała wpływ programu na realizację zakładanych oraz pożądaných skutków gospodarczych i społecznych, w tym tworzenie nowych miejsc pracy i zagospodarowywanie dostępnych surowców rolnych.

Przedstawiając powyższe, wyrażam przekonanie, iż wyjaśnienia te stanowią wyczerpującą odpowiedź na zagadnienia podniesione w oświadczeniu złożonym przez Pana Senatora Piotra Kaletę.

Z poważaniem

MINISTER
z up.

Joanna Szrzelec - Łobodzińska
PODSEKRETARZ STANU